

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายจิริณี หะวานนท์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๖๖

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้อง
นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) หรือไม่ และตั้งแต่เมื่อใด

คดีนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้อง ส่งคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ ผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ หรือไม่ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ก่อนผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้องเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกร้องออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการไม่จำกัดความรับผิด และเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จดทะเบียนโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จำนวนเงิน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท (คิดเป็นร้อยละ ๙๙ ของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัด) ให้นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ นอกจากนี้ผู้ถูกร้องเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ในรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ เป็นต้นมา บริษัทเปลี่ยนกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจากผู้ถูกร้องเป็นนายเอกราช ชิดชอบ และเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องลาออกจากการเป็นกรรมการบริษัท แต่การกระทำของผู้ถูกร้องดังกล่าวถือเป็นความผิดปกติวิสัยของวิญญูชนที่ประกอบธุรกิจ โดยการโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ดังกล่าวทำสัญญาโอนหุ้นในราคาพาร์ (ต้นทุน) ชดกับมูลค่าสินทรัพย์ของ

ห้างหุ้นส่วนที่มีมูลค่าสูงกว่าราคาซื้อขายหุ้นระหว่างกัน เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น มีผลประกอบการที่กำลังมีแนวโน้มดีขึ้นและมีกำไรเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ทั้งการโอนหุ้นดังกล่าวไม่พบหลักฐานการโอนเงินชำระค่าหุ้นของนายศุภวัฒน์กับผู้ถูกร้องที่สอดคล้องกับช่วงระยะเวลาที่ซื้อขายหรือโอนหุ้น และไม่ปรากฏหลักฐานการทำธุรกรรมทางการเงินหรือแจ้งการเบิกถอนเงินต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จากข้อเท็จจริงเมื่อปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ ปรากฏว่านายศุภวัฒน์ยื่นแบบการเสียภาษี แสดงรายได้ต่อกรมสรรพากร ระบุว่ามียาได้เพียง ๑๐๘,๐๐๐ บาท ต่อปี หรือเฉลี่ยเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท จากการเป็นลูกจ้างพนักงานบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด และหลักฐานที่ปรากฏในงบการเงินของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด พบว่า นายศุภวัฒน์ นำเงินส่วนตัวให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้ยืมเงินหลายครั้งโดยไม่มีการทำสัญญาและไม่มีดอกเบี้ยรวมเป็นจำนวนเงินกว่า ๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด นำเงินดังกล่าวให้ผู้ถูกร้องกู้ยืม โดยไม่ปรากฏหลักฐานการกู้ยืมและไม่พบหลักฐานการโอนเงินหรือการทำธุรกรรมทางการเงิน ประกอบกับ ไม่พบการแจ้งต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามระเบียบของธนาคารและตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ในขณะที่นายศุภวัฒน์ดำรงสถานะเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น บริจาคเงินให้พรรคภูมิใจไทย ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริจาคในนามส่วนตัวรวมเป็นเงิน ๑๓,๕๖๗,๐๐๐ บาท บ่งชี้ให้เห็นว่า นายศุภวัฒน์ไม่ได้เป็นผู้มีรายได้เพียงพอต่อการชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องและไม่มีทรัพย์สินหรือรายได้ที่สอดคล้องกับรายจ่ายจำนวนมาก อีกทั้งในช่วงเวลาการโอนหุ้นดังกล่าว สถานที่ตั้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น เป็นบริเวณที่ดินพิพาทกับการรถไฟแห่งประเทศไทยซึ่งอยู่ระหว่างการยื่นฟ้องเพิกถอนโฉนดต่อศาลปกครองกลาง โดยศาลฎีกามีคำพิพากษาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖/๒๕๖๐ และคำพิพากษาที่ ๘๐๒๗/๒๕๖๑ พิพากษาให้ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นการผิดวิสัยที่นายศุภวัฒน์ซึ่งรู้อยู่แล้วแต่ยังซื้อหุ้นและประกอบกิจการในที่ดินแปลงดังกล่าว ประกอบกับ หลังจากการโอนหุ้นระหว่างผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องเป็นที่ปรึกษาห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ได้รับเงินค่าที่ปรึกษาจากห้างหุ้นส่วนปีละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ในขณะที่นายศุภวัฒน์ ในฐานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้ถือหุ้นใหญ่กลับไม่ได้รับเงินหรือค่าตอบแทนใด ซึ่งผิดปกติวิสัยในการทำธุรกิจ อีกทั้งผู้ถูกร้องยังยินยอมให้นายศุภวัฒน์และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ใช้สถานที่พักอาศัยของตนประกอบกิจการอย่างต่อเนื่องกระทั่งต่อมาแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเพียง ๒๓ วัน

นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายศุภวัฒน์ไม่เคยมีอาชีพรับเหมาก่อสร้างมาก่อน โดยเฉพาะ การประมูลงานกับหน่วยงานราชการในกระทรวงคมนาคม แต่ภายหลังการโอนหุ้นระหว่างผู้ถูกร้อง กับนายศุภวัฒน์ ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๕ เสนองบประมาณในฐานะเป็นรองประธาน กรรมการวิสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ได้รับงานจากกระทรวงคมนาคมจำนวน หลายโครงการในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ ซึ่งน่าจะเป็นผลจากการที่ผู้ถูกร้องดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม พฤติการณ์ดังกล่าวทำให้เชื่อได้ว่า การโอนหุ้นของผู้ถูกร้องให้แก่ นายศุภวัฒน์เป็นการแสดงเจตนาหลงหรือนิติกรรมอำพราง สัญญาการโอนหุ้น ฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นโมฆะ หุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จำนวน มูลค่า ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท ยังคงเป็นของผู้ถูกร้อง โดยมีนายศุภวัฒน์เป็นตัวแทนการครอบครองดูแลหุ้น ผู้ถูกใช้ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ถูกร้องให้ดำเนินการแทนเท่านั้น เป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ ประกอบมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องได้รับ โปรตเกล้า ฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณารับคำร้องไว้วินิจฉัยและสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่รัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและเอกสารประกอบคำชี้แจง สรุปได้ว่า ขณะที่ผู้ถูกร้อง ได้รับโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องมิได้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เนื่องจากผู้ถูกร้องออกจากการเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ลาออกจากการเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ และลาออกจากการเป็นกรรมการตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ และนายเอกราช ชิดชอบ มิได้เป็นผู้ครอบครอง หรือดูแลบริหารกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด แทนผู้ถูกร้อง

กรณีข้อสงสัยเกี่ยวกับธุรกรรมการกู้ยืมเงินระหว่างบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กับนายศุภวัฒน์ที่ระบุในงบการเงินว่าไม่มีการทำสัญญาระหว่างกันนั้น ข้อเท็จจริงในช่วงปี ๒๕๕๙

ถึงปี ๒๕๖๔ บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้ยืมเงินจากนายศุภวัฒน์ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท และชำระเงินกู้คืนให้แก่นายศุภวัฒน์บางส่วน จำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๙๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันยังคงมียอดเงินกู้ยืมระยะยาวจากนายศุภวัฒน์ คงเหลือเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๕๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับที่มาของสัญญากู้ยืมเงินโดยไม่มีการคิดดอกเบี้ยนั้น เนื่องจากประมาณปี ๒๕๕๙ ขณะผู้ถูกร้องเป็นกรรมการบริษัท บริษัทขาดสภาพคล่องทางการเงินและไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ถูกร้องติดต่อนายศุภวัฒน์เพื่อกู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย ส่วนการที่บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินโดยไม่มีดอกเบี้ยนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในช่วงปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๐ ขณะผู้ถูกร้องเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ผู้ถูกร้องเคยกู้ยืมเงินระยะยาวโดยไม่มีดอกเบี้ยจากบริษัทจำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๘๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ถูกร้องชำระเงินกู้ยืมคืนให้แก่บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เพิ่มจำนวน เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ ส่วนกรณีการไม่คิดดอกเบี้ยระหว่างกัน เนื่องจากฝ่ายบัญชีของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด แจ้งให้ผู้สอบบัญชีรายการกู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินระยะยาวโดยไม่มีดอกเบี้ย เพราะได้รับทราบจากผู้ถือหุ้นว่าการกู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นเรื่องภายในของบริษัท และผู้ถือหุ้นไม่ใส่ใจเรื่องดอกเบี้ย ซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถทำได้ตามปกติ ข้อเท็จจริงดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กรณีนายศุภวัฒน์มิได้เป็นผู้ครอบครองหรือดูแลบริหารกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น แทนผู้ถูกร้อง เมื่อประมาณปี ๒๕๓๘ นายศุภวัฒน์เข้ามาเป็นคู่ค้าทางธุรกิจกับบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ในการรับจ้างตัดหินและจัดหาจัดซื้ออุปกรณ์เครื่องจักรกลในอุตสาหกรรมโรงโม่หินมาเสนอขายให้แก่บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จนเป็นที่รู้จักมักคุ้นกับผู้ถูกร้องจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลากว่า ๒๘ ปี เมื่อพิจารณาจากเอกสารวุฒิการศึกษาของนายศุภวัฒน์ แสดงให้เห็นว่านายศุภวัฒน์เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเครื่องจักรกลและการบริหารงานเป็นอย่างดี ก่อนที่นายศุภวัฒน์จะรู้จักกับผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์และครอบครัวประกอบธุรกิจค้าข้าวและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในความครอบครองไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ล้านบาท และมีเงินหมุนเวียนในบัญชีส่วนตัวของนายศุภวัฒน์ ระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๑ อีกไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท มีเงินลงทุนในกองทุนเปิดระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปัจจุบัน ซึ่งมีมูลค่าการเคลื่อนไหวในกองทุนเปิดดังกล่าวอีกประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท อันเป็นแหล่งที่มาของเงินที่นายศุภวัฒน์ใช้ซื้อขายสิทธิเงินลงทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และปล่อยกู้เงินให้แก่บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด

กรณีข้อสงสัยในธุรกรรมการซื้อขายสิทธิเงินลงทุนระหว่างนายศุภวัฒน์ กับผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท ในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น นั้น เมื่อประมาณกลางปี ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องแจ้งนายศุภวัฒน์ว่าต้องการจะขายสิทธิเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ของผู้ถูกร้องทั้งหมด เนื่องจากผู้ถูกร้องมีความประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สำหรับการเลือกตั้งที่จะมาถึงในปี ๒๕๖๒ และนายศุภวัฒน์คุ้นเคยกับธุรกิจของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น เป็นโอกาสที่จะได้เข้าไปเป็นหุ้นส่วนของกิจการดังกล่าว ประกอบกับเป็นโอกาสทางธุรกิจ ที่มีคุณสมบัติของผู้รับจ้างในการเข้าร่วมประกวดราคาภาครัฐ ทั้งนี้ การตกลงซื้อขายในราคาดังกล่าว เนื่องจากกรณีห้างหุ้นส่วนจำกัดจะไม่มีภาระเป็นจำนวนหุ้นแต่จะถูกระบุเป็นจำนวนเงินของผู้เป็นหุ้นส่วน ดังนั้น วิธีคิดมูลค่าของห้างหุ้นส่วนจำกัดแบบ “มูลค่าตามบัญชี” จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด ในการคิดคำนวณราคาซื้อขาย ประกอบกับไม่ได้เป็นกิจการที่มีความซับซ้อนและมีความเหมาะสมทางด้าน ต้นทุนในการทำธุรกรรม ซึ่งหากพิจารณาจากแบบนำเสนองบการเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ปี ๒๕๕๙ จะเห็นได้ว่าในขณะนั้นห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น มีมูลค่าสินทรัพย์จำนวน ๑๕๖,๖๔๗,๑๒๖.๔๓ บาท แต่มีสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยงเพียง ๒ รายการเท่านั้น คือ เงินสดจำนวน ๖๑,๗๘๔,๑๙๗.๖๑ บาท และที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ มูลค่า ๒๕,๘๖๒,๙๒๘.๘๒ บาท รวมเป็นมูลค่าตามบัญชีเพียง ๘๗,๖๔๗,๑๒๖.๔๓ บาท เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าสิทธิเงินลงทุนของผู้ถูกร้องถึง ๓๑,๘๕๑,๘๗๓.๕๗ บาท จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ผู้ถูกร้องตัดสินใจขายสิทธิเงินลงทุนให้แก่นายศุภวัฒน์

กรณีการขายสิทธิเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ให้แก่นายศุภวัฒน์ ทั้งที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น มีรายได้จากการประกอบกิจการสูงถึง ๒๓๖,๑๗๔,๖๙๖.๑๗ บาท นั้น โดยเป็นที่รับรู้ของวิญญูชนที่ประกอบธุรกิจโดยทั่วไปว่า รายได้ดังกล่าวยังมิได้มีการหักต้นทุนและค่าใช้จ่าย เพราะเมื่อพิจารณาจากกำไรสุทธิจำนวน ๑๑,๕๙๐,๒๑๙.๔๓ บาท จะเห็นได้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ได้รับกำไรสุทธิจากผลประกอบการในปี ๒๕๕๙ คิดเป็นเพียงร้อยละ ๕ ของรายได้ทั้งหมดเท่านั้น ที่ผู้ร้องกล่าวหาว่า ในปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๔ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น มีรายได้สูงถึง ๘๐๐ ล้านบาทเศษ เมื่อพิจารณาจากแบบนำเสนองบการเงินห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๔ จะเห็นได้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ได้รับกำไรสุทธิจากผลประกอบการในปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๔ คิดเป็นเพียงร้อยละ ๒.๗ ถึง ๓.๓ ของรายได้ทั้งหมดเท่านั้น ซึ่งถือเป็นผลประกอบการตามปกติของธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง เมื่อได้ข้อตกลงในราคาที่เหมาะสมดังกล่าวข้างต้น นายศุภวัฒน์ได้ใช้เงินลงทุนจากบัญชีส่วนตัวมาชำระเงิน

ค่าสิทธิเงินลงทุนดังกล่าวด้วยวิธีการโอนเงินผ่านธนาคารไปยังบัญชีส่วนตัวของผู้ถูกร้องจำนวน ๓ งวด โดยงวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีข้อสงสัยว่าเมื่อนายศุภวัฒน์มีฐานะทางการเงินที่สามารถซื้อสิทธิเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และปล่อยเงินกู้ให้แก่บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ได้ แต่เหตุใดจึงมีชื่อเป็นลูกจ้างบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด นายศุภวัฒน์ให้ข้อมูลแก่นายผู้ถูกร้องว่าเมื่อประมาณปี ๒๕๕๐ ก่อนที่นายศุภวัฒน์จะเข้ามามีชื่อเป็นลูกจ้างของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด มีโรคประจำตัวเป็นโรคความดันโลหิตสูง ไขมันในเลือดสูง และเบาหวาน ซึ่งเป็นหนึ่งในโรคที่มีภาวะแทรกซ้อนที่ผู้รับประกันไม่รับทำประกันตามประวัติการรักษาตัวของนายศุภวัฒน์ จึงขอเข้าเป็นพนักงานของบริษัท เอ เอ็น อาร์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เพื่อจะใช้สิทธิประกันสังคมในกรณีที่ต้องรักษาตัวจากโรคดังกล่าว ต่อมาปลายปี ๒๕๕๙ บริษัทดังกล่าวมีความจำเป็นต้องขอให้ นายศุภวัฒน์ออกจากความเป็นพนักงาน ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันที่นายศุภวัฒน์รู้จักมักคุ้นกับผู้ถูกร้องแล้ว จึงขอสมัครมาเป็นพนักงานของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เพื่อใช้สิทธิประกันสังคมต่อไปอย่างต่อเนื่อง ผู้ถูกร้องเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยจึงตกลงให้ความช่วยเหลือ

กรณีข้อสงสัยว่านายศุภวัฒน์บริหารกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ด้วยตนเองหรือไม่นั้น นายศุภวัฒน์ได้ให้ข้อมูลแก่นายผู้ถูกร้องว่า นายศุภวัฒน์เป็นผู้บริหารกิจการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ด้วยตนเอง ผู้ถูกร้องไม่เคยมาข้องเกี่ยวกับการประกอบกิจการของนายศุภวัฒน์และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น โดยแสดงหลักฐานเป็นสำเนาใบวางบิลที่ใช้ในการประกอบกิจการ ตามสำเนาใบวางบิลของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น หลังจากที่ นายศุภวัฒน์ซื้อสิทธิเงินลงทุนจากผู้ถูกร้อง เนื่องจากนายศุภวัฒน์ต้องการให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น มีสภาพคล่องทางการเงินที่ดียิ่งขึ้น เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงได้เพิ่มทุนจดทะเบียนหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น โดยลงทุนด้วยเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีข้อสงสัยในธุรกรรมการบริจาคเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ให้แก่พรรคภูมิใจไทยนั้น นิติบุคคลทั้งสองดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างและธุรกิจโรงโม่หิน ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๔ ที่พรรคภูมิใจไทยจะไม่สามารถรับเงินบริจาคได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกร้องไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกรณียุติการบริจาคเงินดังกล่าว

กรณีข้อสงสัยว่าหลังจากที่นายศุภวัฒน์ซื้อสิทธิเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จากผู้ถูกร้อง เหตุใดไม่ดำเนินการจดทะเบียนย้ายสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนจำกัดในทันที ยังคงใช้ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ในบริเวณใกล้กันกับภูมิลำเนาของผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ให้ข้อมูลแก่ทนายผู้ถูกร้องว่า เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น มีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่เดิม เพื่อความต่อเนื่องในการดำเนินกิจการและติดต่อประสานงานกับคู่ค้าและผู้ประกอบการ ตลอดจนธนาคารที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการในระยะแรก และหลังจากที่ได้จัดแจ้งข้อมูลให้แก่คู่ค้า ผู้ประกอบการ และธนาคารทุกรายได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดโดยทั่วไปแล้ว จึงขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ เป็นบ้านเลขที่ ๓๐/๑๗ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ตามคำร้องขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ นอกจากนี้ บ้านเลขที่ ๓๐/๒ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้ถูกร้องนั้น ตั้งอยู่บนโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๔๒ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยอาคารที่พักและที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ผู้ถูกร้องไม่ได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงดังกล่าว เป็นเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ส่วนบ้านเลขที่ ๓๐/๑๗ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่แห่งใหม่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ตั้งอยู่บนโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๔๓ และ ๓๔๗๖ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยอาคารที่พักและที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เช่นเดียวกัน ซึ่งต้องได้รับความยินยอมในการใช้สถานที่จากบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด โดยมีได้มีความเกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้อง

คดีมีปัญหาว่าความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) หรือไม่ และตั้งแต่เมื่อใด

ความเห็น

คดีรับฟังข้อเท็จจริงเบื้องต้นได้ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๓๙ สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ ๓๐/๑ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ ผู้ถูกร้อง เป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบและนายสมพงษ์ เสี่ยงน้อยกุล เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการแก้ไข

เพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนโดยนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ ผู้ถูกร้อง เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดและหุ้นส่วนผู้จัดการ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ แก้ไขเปลี่ยนแปลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่เป็นเลขที่ ๓๐/๒ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกร้องทำสัญญาโอนหุ้นของผู้ถูกร้องในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท ให้นายศุภวัฒน์ ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วน แก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยมีนายศุภวัฒน์เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดและหุ้นส่วนผู้จัดการร่วมกับนายเอกราช ชิดชอบ

ตามทางไต่สวนปรากฏหลักฐานว่า นายศุภวัฒน์ได้ชำระเงินค่าสิทธิเงินลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น โดยวิธีการโอนเงินจากธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาตลาดบางบัวทอง นนทบุรี บัญชีเลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ของนายศุภวัฒน์ไปยังธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ของผู้ถูกร้อง จำนวน ๓ งวด งวดที่ ๑ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท

งวดที่ ๑ โอนเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปรากฏหลักฐานเส้นทางการเงินว่า เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ นายศุภวัฒน์ย้ายเงินกองทุนจากบัญชี TMB-T-ES-DPlus จำนวน ๒๑,๐๘๐,๕๗๙.๙๗ บาท มายังกองทุน TMB-T-ES-IPlus และเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ นายศุภวัฒน์ซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus ด้วยเงินสดจำนวน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ นายศุภวัฒน์ขายคืนกองทุน TMB-T-ES-IPlus ได้เงินจำนวน ๓๘,๔๐๒,๗๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของนายศุภวัฒน์ ธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาตลาดบางบัวทอง บัญชีเลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ แล้วโอนเงินที่ได้จากการขายคืนกองทุนดังกล่าวส่วนหนึ่งจำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ของผู้ถูกร้อง

งวดที่ ๒ โอนเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปรากฏหลักฐานเส้นทางการเงินว่า ที่มาของเงินงวดนี้เริ่มต้นจากเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๕.๓๖ นาฬิกา มีการโอนเงินออกจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ของผู้ถูกร้องจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้องอ้างว่าเป็นการชำระเงินกู้ยืมกรณีบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ให้ผู้ถูกร้องกู้เงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และในวันเดียวกันเวลา ๑๕.๔๒ นาฬิกา มีการโอนเงินออกจากบัญชีของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ของนายศุภวัฒน์ ซึ่งผู้ถูกร้อง และนายศุภวัฒน์อ้างว่าเป็นการคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องจักร กระบวนการผลิตของโรงโม่หิน ให้แก่นายศุภวัฒน์ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันรุ่งขึ้นวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๑๗ นาฬิกา มีการโอนเงินออกจากบัญชีของนายศุภวัฒน์ดังกล่าวจำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยนายศุภวัฒน์ แบ่งไปซื้อกองทุน TMB-T-ES-DPlus ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๓๘ นาฬิกา นายศุภวัฒน์ขายคืนกองทุน TMB-T-ES-DPlus ได้เงิน ๑๕,๐๐๘,๙๓๔.๙๕ บาท และในวันเดียวกันเวลา ๑๐.๔๑ นาฬิกา นายศุภวัฒน์ขายคืนกองทุน TMB-T-ES-IPlus ได้เงิน ๒๐,๐๑๔,๓๘๘.๓๖ บาท เงินเข้าบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขา ตลาดบางบัวทอง เลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ของนายศุภวัฒน์ และในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ นายศุภวัฒน์โอนเงินจำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ เลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ของผู้ถูกร้อง

งวดที่ ๓ โอนเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท ปราบกฏหลักฐานที่มาของเงินงวดนี้ว่า เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา ผู้ถูกร้องได้โอนเงินจากบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และผู้ถูกร้องโอนเงินจากบัญชีบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท รวมเป็นเงิน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท เพื่อซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus ชื่อ นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ ต่อมาวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๕๗ นาฬิกา นายศุภวัฒน์ขายคืนกองทุนดังกล่าวได้เงิน ๔๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาตลาดบางบัวทอง เลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ของนายศุภวัฒน์ แล้วนายศุภวัฒน์โอนเงิน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท จากบัญชีดังกล่าว เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ เลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ของผู้ถูกร้อง โดยนายศุภวัฒน์อ้างว่าเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการชำระคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ที่นายศุภวัฒน์จ่ายแทนไปโดยโอนมาจากธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๖-๐๕๑๓๐-๒ ส่วนเงินจำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท เป็นเงินที่นายศุภวัฒน์รับชำระหนี้การกู้ยืมเงินคืนจากบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด โดยโอนมาจากธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ บัญชีเลขที่ ๘๘๔-๒-๐๑๐๕๕-๘ (เดิมบัญชีเลขที่ ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘)

เมื่อพิจารณาการโอนเงินชำระค่าสิทธิโอนหุ้นของนายศุภวัฒน์ทั้งสามงวด มีปัญหาว่า การโอนเงินงวดที่ ๑ เงินที่ย้ายมาจากบัญชีกองทุน TMB-T-ES-DPlus จำนวน ๒๑,๐๘๐,๕๗๙.๙๗ บาท และเงินที่นำมาซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus จำนวน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินของนายศุภวัฒน์หรือไม่ ส่วนการโอนเงินงวดที่ ๒ ที่ผู้ถูกร้องโอนเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เป็นเงินที่ผู้ถูกร้องชำระหนี้เงินกู้ยืมให้แก่บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จริงหรือไม่ และการโอนเงินออกจากบัญชีของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายศุภวัฒน์ เป็นการคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องจักรกระบวนการผลิตของโรงโม่หินให้แก่นายศุภวัฒน์หรือไม่ สำหรับการโอนเงินงวดที่ ๓ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำไปซื้อกองทุนบัญชีชื่อนายศุภวัฒน์เป็นการชำระคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ที่นายศุภวัฒน์จ่ายแทนไปหรือไม่ และเงินจำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท ที่โอนมาจากธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เป็นเงินที่นายศุภวัฒน์รับชำระหนี้เงินกู้ยืมจากบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด หรือไม่ เห็นว่า ต้นทางของเงินที่นายศุภวัฒน์โอนชำระค่าสิทธิโอนหุ้นแต่ละงวด บางงวดเริ่มมาจากการใช้เงินสดที่อ้างว่าเป็นของนายศุภวัฒน์ บางงวดเริ่มมาจากบัญชีของผู้ถูกร้อง บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ทั้งสิ้น บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินทั้งสามงวดมีเพียงผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์เท่านั้น ในช่วงเวลาที่มีการโอนเงินไปมากัน ผู้ถูกร้องยังเป็นผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ทั้งเมื่อพิจารณาวันโอนเงินทั้งสามงวด ในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ตามลำดับ เป็นวันก่อนวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ อันเป็นวันที่ผู้ถูกร้องทำสัญญาโอนหุ้นให้แก่นายศุภวัฒน์ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติในการประกอบธุรกิจที่มีการโอนเงินจำนวนมากชำระหนี้ก่อนทำสัญญาเป็นเวลานานหลายเดือน ประกอบกับฐานะของนายศุภวัฒน์ที่เป็นเพียงลูกจ้างของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จึงมีปัญหาต้องพิจารณาว่า เงินที่นายศุภวัฒน์นำมาซื้อสิทธิการลงหุ้นทั้งสามงวดเป็นของนายศุภวัฒน์หรือไม่ หรือเป็นของผู้ใด ซึ่งต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบ

ผู้ถูกร้องและนายศุภวัฒน์อ้างว่า เงินจำนวน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินของนายศุภวัฒน์ที่ได้จากดำเนินธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และลงทุนหุ้นหรือกองทุนและซื้อขายทองคำตั้งแต่ก่อนเข้าซื้อหุ้นในกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และยังคงประกอบธุรกิจดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน ซึ่งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของนายศุภวัฒน์และครอบครัวมีลักษณะเป็นการนำเงินของครอบครัวรวมกันแล้วนำไปซื้อ

อสังหาริมทรัพย์เพื่อเก็งกำไร โดยจะทำการซื้อมาขายไปในระยะสั้น และนำกำไรที่ได้รับไปลงทุนต่อไป ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ จนถึงปัจจุบัน และในระหว่างปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๖๐ นายศุภวัฒน์มี อาชีพรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญ คอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด โดยมีมูลค่าการซื้อขายและบริการซ่อมบำรุงไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท โดยได้รับกำไรสุทธิจากการรับจ้างประมาณร้อยละ ๑๐ ของมูลค่าดังกล่าว หรือประมาณ ๕๐ ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีรายได้จากค่านายหน้าจากการซื้อข้อมในการขายเครื่องจักร อะไหล่ และบริการซ่อมบำรุงให้กับทางห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เป็นเงินสดโดยไม่หักภาษีจากผู้ขาย และในช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๖๐ ยังมีรายได้จากการประกอบธุรกิจดักหินให้โรงโม่หินศิลาชัยของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด โดยได้รับชำระเป็นเงินสดทุกครั้ง ได้รับกำไรสุทธิจากการรับจ้างประมาณ ๗ ล้านบาทต่อปี รวม ๒๒ ปี มีกำไรสุทธิจากการประกอบธุรกิจประมาณ ๑๕๔ ล้านบาท

ผู้ถูกร้องและนายศุภวัฒน์ยังอ้างอีกว่า บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้ยืมเงินจากนายศุภวัฒน์ รวม ๘ ฉบับ คือ ๑ สัญญากู้ยืมเงินวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ให้กู้จำนวนเงิน ๔๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบเป็นเงินสด ๒ สัญญากู้ยืมเงินวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้กู้จำนวนเงิน ๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบเป็นเงินสด ๓ สัญญากู้ยืมเงินวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้กู้จำนวนเงิน ๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบเป็นเงินสด ๔ สัญญากู้ยืมเงินวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ ให้กู้จำนวนเงิน ๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบเป็นเงินสด ๕ สัญญากู้ยืมเงินวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑ ให้กู้จำนวนเงิน ๓๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบเป็นเงินสด ๖ สัญญากู้ยืมเงินวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ให้กู้จำนวนเงิน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบเป็นเงินสด ๗ สัญญากู้ยืมเงินวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ให้กู้จำนวนเงิน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบเป็นเงินสด และ ๘ สัญญากู้ยืมเงินวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ให้กู้จำนวนเงิน ๙๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบเป็นเงินสด รวมยอดหนี้เงินกู้ระหว่างนายศุภวัฒน์กับบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวน ๓๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนรายละเอียดการให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้ยืมเงิน นายศุภวัฒน์อ้างว่ามีการส่งมอบเงินกู้ยืมโดยนำเงินสดจากการรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรกับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และรับจ้างดักหินให้โรงโม่หินศิลาชัย (๑๙๙๑) จำกัด มาให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ยืมครั้งละห้าแสนถึงหนึ่งล้านบาท กรณีเงินกู้ใกล้จะเต็มวงเงินหรือต้องการกู้เงินเพิ่มอีกก็จะมีการทำสัญญา กู้ยืมเงินเพิ่มเติม โดยมีการบันทึกการกู้ยืมเงินดังกล่าวไว้ในงบการเงินของบริษัทด้วย และการชำระเงิน กู้ยืมคืนด้วยเงินสดเช่นกัน มีเพียงบางครั้งจะโอนผ่านธนาคาร และการซื้อกองทุนเปิดธนาชาติ Income Plus

จำนวน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ นายศุภวัฒน์ ได้รับเงินมาจากการรับชำระหนี้เงินกู้ยืมจากบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท และเงินสดจากการรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และการรับจ้างตัดหินโรงโมหินบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด อีกจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาซื้อกองทุนดังกล่าว

มีปัญหาต้องพิจารณาว่า นายศุภวัฒน์อยู่ในฐานะที่จะซื้อสิทธิการลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้ยืมเงิน ได้หรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนปรากฏว่า ในปี ๒๕๕๖ นายศุภวัฒน์มีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๑๑๘,๐๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท เอ เอ็น อาร์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ปี ๒๕๕๗ มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๑๑๘,๐๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท เอ เอ็น อาร์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ปี ๒๕๕๘ มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท เอ เอ็น อาร์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ปี ๒๕๖๐ มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๙๙,๓๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ปี ๒๕๖๑ มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ปี ๒๕๖๒ มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ปี ๒๕๖๓ มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ปี ๒๕๖๔ มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๔๗๗,๐๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด และปี ๒๕๖๕ มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายเงินได้โดยบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เห็นว่า นายศุภวัฒน์มีเงินได้ที่ยื่นเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นค่าจ้างเพียงอย่างเดียวเป็นเงินจำนวนน้อยมาก ไม่ปรากฏหลักฐานแหล่งที่มาของรายได้อื่นของนายศุภวัฒน์ การอ้างว่ามีรายได้จากการดำเนินธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์และลงทุนหุ้นหรือกองทุนและซื้อขายทองคำตั้งแต่ก่อนเข้าซื้อหุ้นในกิจการห้างหุ้นส่วน จำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และยังคงประกอบธุรกิจดังกล่าวจนถึงปัจจุบันก็ดี การอ้างว่าในระหว่างปี ๒๕๓๘ จนถึงปี ๒๕๖๐ นายศุภวัฒน์มีรายได้จากการรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรกับมีรายได้จากค่านายหน้าจากการซื้อข้อมในการขายเครื่องจักร อะไหล่ และบริการซ่อมบำรุง ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวนมากก็ดี การอ้างว่าในช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๖๐ ยังมีรายได้จากการประกอบธุรกิจตัดหินให้ โรงโมหินของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ก็ดี เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่ปรากฏหลักฐาน

การรับ - การจ่ายใดสนับสนุน ทั้งนายศุภวัฒน์เองก็รับว่าการทำธุรกิจดังกล่าวกับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นเงินสด ไม่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่มีหลักฐานการเสียภาษีเงินได้ ทั้งที่จำนวนเงินที่กล่าวอ้างในการทำธุรกิจมีจำนวนหลักสิบล้านบ้าง ร้อยล้านบาทบ้าง ซึ่งเป็นเงินจำนวนมาก เป็นการผิดปกติวิสัยของการประกอบธุรกิจของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กับนายศุภวัฒน์เป็นอย่างยิ่ง รับฟังไม่ได้ว่านายศุภวัฒน์มีรายได้จำนวนมากจากการทำธุรกิจตามที่กล่าวอ้างข้างต้น ส่วนกรณีให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้ยืมเงิน นอกจากมีเหตุผลให้เชื่อว่านายศุภวัฒน์ไม่มีเงินพอที่จะให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้เงินตั้งวินิจฉัยข้างต้นแล้วยังมีข้อพิรุธอื่นอีก เช่น นายศุภวัฒน์อ้างว่ายืมกันครั้งละห้าแสนถึงหนึ่งล้านบาท โดยนายศุภวัฒน์สำรองจ่ายไปก่อน แต่ไม่ปรากฏหลักฐานรายละเอียดว่านายศุภวัฒน์จ่ายเงินสำรองในการใช้จ่ายอะไร จำนวนเท่าใดสามารถคำนวณหนี้คงค้างกันอย่างไร เมื่อเงินกู้ใกล้จะเต็มวงเงินหรือต้องการกู้เงินเพิ่มอีกก็อ้างว่ามีการทำสัญญากู้ยืมเงินเพิ่มเติม โดยมีการบันทึกการกู้ยืมเงินดังกล่าวไว้ในงบการเงินของบริษัทด้วย แต่ตามเอกสารหมายเหตุประกอบงบการเงินตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ จนถึงปี ๒๕๖๔ ของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ระบุว่า เป็นการกู้ยืมเงินเพื่อเสริมสภาพคล่อง ไม่มีการทำสัญญาหรือคิดดอกเบี้ยระหว่างกัน แต่ต่อมาปรากฏว่ามีสัญญากู้ยืมเงินระหว่างนายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ กับบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เกิดขึ้นจำนวน ๘ ฉบับ จึงไม่สอดคล้องกับข้ออ้างของนายศุภวัฒน์ข้างต้นและงบการเงินที่ระบุในหมายเหตุประกอบงบการเงินของทุก ๆ ปีว่า เงินให้กู้ยืมส่วนนี้ “ไม่มีการทำสัญญา” นอกจากนี้ในสัญญาที่ไม่ปรากฏหลักฐานการติดอากรแสตมป์ ซึ่งตามปกติวิสัยของวิญญูชนกรให้กู้ยืมเงินจำนวนมากต้องติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการฟ้องร้องหากจะมีขึ้นในอนาคต ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานการชำระเงินกู้ยืมคืนบางส่วนของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ให้แก่นายศุภวัฒน์ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีข้อพิรุธปรากฏในงบการเงินของบริษัทระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ อีกว่าส่วนมากบริษัทมีกำไร ทั้งในปี ๒๕๖๐ บริษัทยังซื้อเครื่องบินส่วนบุคคล CIRRUS SR 22T ราคา ๑๒ ล้านบาท บ่งชี้ให้เห็นว่าฐานะของบริษัทไม่น่าจำเป็นจะต้องกู้ยืมเงินมาใช้ในการดำเนินกิจการ ทั้งการกู้ยืมเงินจำนวนมากเหตุใดจึงไม่คิดดอกเบี้ยกัน และส่งมอบเงินยืมเป็นเงินสด ซึ่งผิดปกติวิสัยของการทำธุรกิจ จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าไม่มีการกู้ยืมกันจริง เป็นแต่เพียงการทำเอกสารย้อนหลังขึ้นมาเป็นหลักฐานให้สอดคล้องกับข้ออ้างที่ว่านายศุภวัฒน์มีรายได้จากการประกอบธุรกิจต่าง ๆ อยู่ในฐานะให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้ยืมเงินได้จริง เพื่อนำไปสนับสนุนว่านายศุภวัฒน์มีเงินซื้อสิทธิการลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ได้เท่านั้น

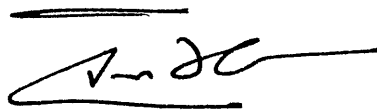
เมื่อวินิจฉัยว่า นายศุภวัฒน์ไม่อยู่ในฐานะที่จะซื้อสิทธิการลงหุ้นและให้บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด กู้ยืมเงินได้ มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) สาขาตลาดบางบัวทอง เลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ของนายศุภวัฒน์ เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ เลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ของผู้ถูกร้อง ๓ งดรวมจำนวน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของผู้ใด เห็นว่า ปากฎหลักฐานในการทำธุรกรรมโอนเงินชำระค่าสิทธิลงหุ้น ต้นทางของเงินที่นายศุภวัฒน์โอนชำระค่าสิทธิลงหุ้นงวดแรกเป็นเงินที่นายศุภวัฒน์ย้ายเงินกองทุนจากบัญชี TMB-T-ES-DPlus จำนวน ๒๑,๐๘๐,๕๗๙.๙๗ บาท มายังกองทุน TMB-T-ES-IPlus และเป็นเงินที่นายศุภวัฒน์ซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus ด้วยเงินสด จำนวน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ ต้นทางเริ่มที่ผู้ถูกร้องโอนเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด และในวันเดียวกันมีการโอนเงินออกจากบัญชีของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของนายศุภวัฒน์ โดยนายศุภวัฒน์แบ่งไปซื้อกองทุน TMB-T-ES-DPlus จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๓ ต้นทางเริ่มที่ผู้ถูกร้องโอนเงินจากบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และผู้ถูกร้องโอนเงินจากบัญชีบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท รวมเป็นเงิน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท เพื่อซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus ซึ่งนายศุภวัฒน์ จะเห็นได้ว่าต้นทางของเงินแต่ละงวดย้ายมาจากกองทุนชื่อนายศุภวัฒน์บ้าง เป็นเงินสดบ้าง และเป็นเงินที่โอนจากบัญชีของผู้ถูกร้องหรือบัญชีของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่นบ้าง เส้นทางเดินของเงินค่อนข้างสลับซับซ้อนเพื่อให้ยากแก่การตรวจย้อนหาแหล่งที่มาของเงิน แต่มีรูปแบบการโอนเงินทั้งสามงวดขั้นตอนหนึ่งเหมือนกันคือ มีการนำเงินสดหรือเงินที่โอนจากบัญชีของผู้ถูกร้องหรือบัญชีของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ไปซื้อกองทุน TMB-T-ES-DPlus และกองทุน TMB-T-ES-IPlus แล้วขายกองทุนดังกล่าวโอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกร้อง ประกอบกับช่วงเวลาตั้งแต่มีการเริ่มทำธุรกรรมย้ายเงินจากบัญชีกองทุน TMB-T-ES-DPlus มาซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันโอนเงินงวดสุดท้ายให้ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องยังเป็นผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น กล่าวคือ ในระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๑ ผู้ถูกร้องเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และช่วงปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ผู้ถูกร้องจึงมีอำนาจ

โอนเงินออกจากห้างหุ้นส่วนและบริษัทดังกล่าวได้โดยสะดวก รูปคดีเชื่อว่าผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ วางแผนนำเงินของผู้ถูกร้องทำธุรกรรมต่าง ๆ ในนามนายศุภวัฒน์โดยขั้นตอนสุดท้ายมีการนำเงินนั้นซื้อ กองทุน TMB-T-ES-DPlus และกองทุน TMB-T-ES-IPlus ซึ่งนายศุภวัฒน์ แล้วขายกองทุนดังกล่าว โอนชำระค่าสิทธิลงหุ้นให้ผู้ถูกร้อง เช่นนี้ เงินจำนวน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท ยังเป็นของผู้ถูกร้อง รับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น โดยมีนายศุภวัฒน์เป็นตัวแทนในการครอบครองหรือดูแลหุ้นของผู้ถูกร้องไม่ว่าโดยทางใด อันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วน และหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕)

มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า เมื่อความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกฟ้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) แล้ว จะมีผลตั้งแต่เมื่อใด

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม บัญญัติให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับ แก่การสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) โดยอนุโลม ซึ่งความในมาตรา ๘๒ วรรคสอง บัญญัติไว้ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง ให้ผู้นั้น พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น เมื่อศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ รัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องจึงสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) และให้มีผลตั้งแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้อง หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง คือวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖

(นายจिरินิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ